

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Тијана Поповић, у правној ствари тужиоца **АГЕНЦИЈА ЗА ПРИВАТИЗАЦИЈУ из Београда, Терезије бр. 23**, против тужених: (1) **ХУТП „ПРАГ“ А.Д. из Београда, ул. Краљице Наталије бр. 27**, кога заступа адвокат Бранко Јовичић и Београда, Таковска бр. 13 (2) **ЂОРЂЕВИЋ ТОМИСЛАВ из Новог Сада, ул. Тургењева бр. 1**, кога заступа адвокат Снежана Бајић из Новог Сада, Стражиловска бр. 23 (3) **„INTERNATIONAL BUSINESS INVESTMENT“ Д.О.О. из Новог Сада, ул. Браће Рибникар бр. 6**, кога заступа адвокат Петровић Милан из Београда, Таковска бр. 13, ради утврђења, вредност предмета спора 301.000,00 ЕУР-а, одлучујући о предлогу тужиоца за одређивање привремене мере, дана 31.03.2010. године, ван рочишта, донео је

РЕШЕЊЕ

I – УСВАЈА СЕ предлог за одређивање привремене мере па се:

1. ЗАБРАЊУЈЕ туженом првог реда ХУТП „Праг“ а.д. из Београда, отуђење и оптерећење следеће непокретности: зграде угоститељства на земљишту укупне површине 5 а 82 м², која се налази у Београду у ул. Краљице Наталије бр. 25-27, на углу са ул. Балканском бр. 22 - Хотел „Праг“, која је уписана на кат. парц. 2969, у листу непокретности бр. 1657 КО Стари Град, Београд.

Ова забрана се има уписати у катастар непокретности КО Стари Град, Београд.

2. ЗАБРАЊУЈЕ СЕ туженом другог реда Томиславу Ђорђевићу из Новог Сада, отуђење и оптерећење, коришћење и располагање правима из акција емитента ХУТП „Праг“ а.д. Београд (ISIN бр. RSPRAGE 29660, CFI код ESVUFR), и то 108.808 акција прве емисије серије А, номиналне вредности једне акције од 500 динара, укупне номиналне вредности од 54.404.000,00 динара.

Ова забрана се има уписати у Централни регистар хартија од вредности а.д. у Београду.

3. ПОВЕРАВА СЕ УПРАВЉАЊЕ на 108.808 акција емитента ХУТП „Праг“ а.д. Београд Београд (ISIN бр. RSPRAGE 29660, CFI код ESVUFR), прве емисије серије А, номиналне вредности једне акције од 500 динара, укупне номиналне вредности од 54.404.000,00 динара, Акцијском фонду Републике Србије из Београда, Булевар Краља Александра 15.

4. ЗАБРАЊУЈЕ СЕ туженом трећег реда „International Business Investment“ д.о.о. из Новог Сада, отуђење и оптерећење, коришћење и располагање правима из акција емитента ХУТП „Праг“ а.д. Београд (ISIN бр. RSPRAGE 29660, CFI код ESVUFR), и то 300.000 обичних акција треће емисије, серије Ц, са редним бројем 1 до 300.000, укупне номиналне вредности од 150.000.000,00 динара, појединачне номиналне вредности акције од 500 динара, као и 32.874 акције друге емисије серије Б, емитоване у поступку докапитализације, номиналне вредности једне акције од 500 динара, укупне номиналне вредности од 16.437.000,00 динара.

Ова забрана се има уписати у Централни регистар хартија од вредности а.д. у Београду.

5. ПОВЕРАВА СЕ УПРАВЉАЊЕ на 300.000 акција емитента ХУТП „Праг“ а.д. Београд (ISIN бр. RSPRAGE 29660, CFI код ESVUFR), треће емисије серије Ц,

номиналне вредности једне акције од 500 динара, укупне номиналне вредности од 150.000.000,00 динара, као и 32.874 акција друге емисије серије Б, емитоване у поступку докапитализације, номиналне вредности једне акције од 500 динара, укупне номиналне вредности од 16.437.000,00 динара Акцијском фонду Републике Србије из Београда, Булевар Краља Александра 15.

II - Привремена мера важи до правноснажног окончања спора.

III - Жалба против овог решења не задржава његово извршење.

Образложење

Тужбом поднетом овом Суду дана 19.02.2010. године тужилац је захтевао да Суд утврди да су ништаве и не производе правно дејство Одлуке првотуженог ХУТП „Праг“ а.д, Београд и то: Одлука Скупштине друштва о повећању основног капитала за износ од 150.000.000,00 динара од 13.04.2009. године број 090413/3/11 и Одлука о издавању јавном понудом обичних акција треће емисије ради повећања основног капитала број 090413/11 од 13.04.2009. године, којом је емитовано 300.000 обичних акција треће емисије серије Ц, са редним бројем 1 до 300.000, укупне номиналне вредности од 150.000.000,00 динара, појединачне номиналне вредности акције од 500 динара емитента ХУТП „Праг“ а.д. из Београда (ISIN бр. RSPRAGE 29660, CFI код ESVUFR), што су тужени дужни да признају и трпе; да Суд утврди да тужени другог реда, Томислав Ђорђевић из Новог Сада, није власник 108.808 акција прве емисије серије А, номиналне вредности једне акције од 500 динара, укупне номиналне вредности од 54.404.000,00 динара, емитента ХУТП „Праг“ а.д. из Београда (ISIN бр. RSPRAGE 29660, CFI код ESVUFR), што су тужени дужни да признају и трпе; да Суд утврди да тужени трећег реда, „International Business Investment“ д.о.о. из Новог Сада, није власник 32.874 акција друге емисије серије Б, емитованих у поступку докапитализације, номиналне вредности једне акције од 500 динара, укупне номиналне вредности од 16.437.000,00 динара, емитента ХУТП „Праг“ а.д. из Београда, (ISIN бр. RSPRAGE 29660, CFI код ESVUFR), као и да није власник 300.000 обичних акција треће емисије, серије Ц, са редним бројем 1 до 300.000, укупне номиналне вредности од 150.000.000,00 динара, појединачне номиналне вредности акције од 500 динара, емитента ХУТП „Праг“ а.д. из Београда (ISIN бр. RSPRAGE 29660, CFI код ESVUFR), што су тужени дужни да признају и трпе; да ова пресуда буде основ за брисање уписа треће емисије акција серије Ц, и то 300.000 обичних акција са редним бројем 1 до 300.000, номиналне вредности једне акције од 500 динара, укупне номиналне вредности од 150.000.000,00 динара емитента ХУТП „Праг“ а.д. из Београда (ISIN бр. RSPRAGE 29660, CFI код ESVUFR), као и за упис промена власничке структуре истог емитента код Централног регистра, депо и клиринг хартија од вредности а.д. Београд и у Регистру Агенције за привредне регистре Београд; као и да Суд обавезе тужене да тужиоцу солидарно надокнаде трошкове парничног поступка.

У прилогу основаности тужбеног захтева тужилац је навео да је са купцем, Конзорцијумом физичких лица који су чинили Јован Пејчић из Новог Сада и Томислав Ђорђевић из Новог Сада, закључио Уговор о продаји 70% друштвеног капитала субјекта приватизације Хотелско угоститељско и туристичког предузећа „Праг“ (овде туженог првог реда) методом јавне аукције (куповина са отплатом на рате). Предметни Уговор је оверен пред Првим општинским судом у Београду под II Ов. бр. 1374/2007 дана 17.07.2007. године. Предмет продаје по Уговору о продаји друштвеног капитала било је 70% друштвеног капитала субјекта приватизације израженог у 141.682 акције номиналне вредности једне акције од 500 динара. Анексом 2. Уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције од 20.11.2008, овереним пред Првим општинским судом у Београду под II Ов. бр. 3373/2008, на страни уговарача купца капитала због иступања једног конзорта дошло је до промене, тако што је уместо

Конзорцијума физичких лица, купац капитала постао Томислав Ђорђевић из Новог Сада, раније члан Конзорцијума, овде тужени другог реда. Купопродајна цена друштвеног капитала по предметном уговору износила је 850.000.000,00 динара, односно, 10.486.680,68 ЕУР и сходно клаузули 1.3 Уговора, купац је преузео обавезу да исту исплаћује у 6 једнаких годишњих рата, које доспевају на дан који одговара дану закључења Уговора, у динарској противвредности. Годишња рата по предметном Уговору износила је 1.747.780,11 ЕУР. Тужени другог реда је исплатио две рате продајне цене, док трећу рату, која је доспела за плаћање 17.07.2009 године, није платио ни у накнадно остављеним роковима. Поред тога, тужилац је приликом редовних контрола извршења уговорних обавеза констатовао да је купац капитала прекршио и уговорну обавезу утврђену клаузулом 5.3.2 Уговора, да обезбеди континуитет пословања субјекта приватизације у претежној делатности за коју је предузеће било регистровано на дан аукције у периоду од 5 година од дана закључења Уговора. Надаље, тужени другог реда је обавезу инвестирања у основна средства субјекта приватизације која је утврђена у клаузулом 5.2.1 и 5.2.3 Уговора, извршио са задоцњењем. Због неуредног извршења, као и потпуног неизвршења уговорних обавеза у роковима и на начин стипулисан Уговором, тужилац је купцу капитала, туженом другог реда, упутио чак 6 опомена пред раскид уговора због неиспуњења, уз остављање накнадних рокова за отклањање уочених неправилности (10.09.2008, 17.07.2009, 05.08.2009, 29.09.2009, 27.10.2009. и 17.11.2009.). С обзиром на то да тужени другог реда ни у пакнадно остављеним роковима није платио трећу рату продајне цене, нити је испунио остале уговорне обавезе како је то наведено у Обавештењима о остављању накнадног рока, тужилац је, сагласно одредби члана 41а. став 1. тачка 1. и 4. Закона о приватизацији, дана 22.01.2010. године, упутио Обавештење о раскиду уговора о продаји друштвеног капитала. У циљу извршења уговорне обавезе инвестирања сходно клаузули 5.2.1 Уговора о продаји, субјект приватизације, овде тужени првог реда, на седници Скупштине друштва одржаној 26.06.2008.године, донео је одлуку о повећању основног капитала друштва путем друге емисије акција серије Б, без јавне понуде, у износу од 16.437.000,00 динара. У другој емисији акција емитовано је укупно 32.874 акција номиналне вредности од 500 динара. Стицалац предметних акција био је купац капитала, овде тужени другог реда. Акције које се емитују у поступку докапитализације, сходно императивној одредби члана 41. Закона о приватизацији, представљају сопствене акције субјекта приватизације и исте могу бити пренете у власништво купца капитала тек након што Агенција за приватизацију изда потврду о потпуном испуњењу свих уговорних обавеза од стране купца. Купац капитала нема право располагања, отуђења и оптерећења акција емитованих у поступку докапитализације све до потпуног испуњења Уговора. На основу Решења о стицању сопствених акција субјекта приватизације које је донела Агенција за приватизацију на основу цитиране законске одредбе, акције Б емисије емитоване у поступку докапитализације су уписане у Централном регистру хартија од вредности. Тужени другог реда је, међутим, супротно наведеној законској забрани, акције Б емисије из докапитализације, отуђио на ванберзанском тржишту током 2008. године. Надаље, тужени другог реда је као контролни акционар туженог првог, на седници Скупштине друштва одржаној 13.04.2009. године, донео Одлуку о повећању основног капитала туженог првог реда за износ од 150.000.000,00 динара. Ради спровођења одлуке о повећању капитала донета је Одлука о издавању јавном понудом обичних акција треће емисије ради повећања основног капитала, број 090413/11 од 13.04.2009.године. Тужени првог реда је емитовао 300.000 акција треће емисије, серије Ц, укупне номиналне вредности од 150.000.000,00 динара, појединачне номиналне вредности акције од 500 динара, јавном понудом, са правом пречег уписа акција треће емисије које имају акционари друштва. Основни капитал туженог првог реда је пре доношења предметне одлуке износио 117.639.000,00 динара, тако да је доношењем одлуке о трећој емисији акција потпуно промењена власничка структура овог друштва на штету раније већинског друштвеног капитала. Трећа емисија акција туженог првог реда извршена је уз одобрење Комисије

за хартије од вредности, од 10.06.2009.године. Према обавештењу Централног регистра, депо и клиринг хартија од вредности од 03.02.2010. године, тужени другог реда је дана 31.03.2009. године на Београдској берзи продао 32.874 акције емитента туженог првог реда које су емитоване у поступку докапитализације инвестирањем у субјект приватизације у складу са клаузулом 5.2.1 Уговора, привредном друштву „International Business Investment“ д.о.о. из Новог Сада. Према подацима уписаним у Централни регистар хартија од вредности, контролни акционар друштва ХУТП Праг а.д. Београд је „International Business Investment“ д.о.о. из Новог Сада, овде тужени трећег реда, са укупно 375.443 акције, што чини 70.13% од укупне емисије емитента ХУТП „Праг“ а.д. Тужени другог реда, Томислав Ђорђевић у власништву има 108.808 акција, што чини 20,32% од укупне емисије, а субјект приватизације ХУТП „Праг“ а.д. уписан је као власник 32.874 сопствене акције које су емитоване у другој емисији што чини 6,14% од укупне емисије. Горе описаним противзаконитим поступањем купца капитала, које се нарочито односи на отуђење акција друге емисије супротно закону и Уговору, те доношење одлуке о повећању основног капитала трећом емисијом акција, већински акцијски капитал који је био предмет продаје по раскинутом Уговору сведен је на мањинско учешће у капиталу субјекта приватизације. Поред тога, Агенција за приватизацију је након што је предметни Уговор раскинут, сходно одредби члана 41а. Закона о приватизацији, дана 01.02.2010. године донела Одлуку о преносу капитала који је био предмет продаје по раскинутом уговору на Акцијски фонд. Међутим, због вишеструког промета акцијама емитента ХУТП „Праг“ а.д, ЦРХОВ није могао да спроведе упис промене власника предметних акција у Регистру у складу са Одлуком о преносу капитала коју је донела Агенција за приватизацију. Следствено наведеном, након раскида Уговора због неиспуњења који је наступио у смислу императивне законске одредбе, до реституције у смислу члана 41. и 41а Закона о приватизацији није дошло. Тужени другог реда је и даље уписан као власник 20,32% акција субјекта приватизације, акције из докапитализације је претходно отуђио туженом трећег реда, а продајни капитал није могао бити пренет Акцијском фонду. Одлукама које су предмет побијања овом тужбом, учешће продајног капитала у укупном капиталу је сведено на мањинско учешће, чиме је осујећена могућност управљања и одлучивања у субјекту приватизације. Најзад, приликом поновне продаје акцијског капитала субјекта приватизације, неће бити могуће остварити еквивалентну продајну цену за 20,32% акција, а коју је у време претходне приватизације било могуће остварити за контролни пакет од 70% акција субјекта приватизације.

Тужилац је у тужби ставио и предлог за одређивање привремене мере садржине као у изреци решења са образложењем да из понашања туженог другог реда описаног у реферату тужбе, као и чињенице да је акцијама емитента ХУТП "Праг" а.д, Београд, које су биле предмет приватизационог уговора већ располагано противно закону и уговору, произилази да постоји опасност од осујећења неовчаног потраживања тужиоца. Наиме, имајући у виду одредбу члана 196. Закона о привредним друштвима (о слободном берзанском и ванберзанском преносу акција акционарског друштва трећим лицима), тужилац сматра да постоји реална опасност да ће тужени другог и трећег реда отуђити акције субјекта приватизације које су предмет овог спора и на тај начин осујетити тужиоца у остварењу права утврђених императивним законским одредбама, чија се заштита у овом поступку тражи, а све на штету општег интереса. Поред тога, користећи се правом управљања из акција стечених по основу раскинутог Уговора, тужени другог и трећег реда као контролни акционари првотуженог субјекта приватизације и даље су овлашћени да доносе све одлуке у Скупштини друштва, постављају органе управе и располажу покретном и непокретном имовином субјекта приватизације. Међутим, након што је уговор о продаји акција субјекта приватизације ХУТП "Праг" а.д. раскинут по сили закона, отпао је правни основ за било какво располагање имовином и капиталом субјекта приватизације, односно свако поступање, које има за циљ умањење и оптерећење имовине субјекта приватизације је акт злоупотребе и несавесног понашања. На основу наведеног чињеничног стања и приложених доказа, као и досадашњег поступања

тужених, тужилац сматра да постоји реална опасност да ће током трајања овог спора тужени другог и трећег реда противзаконито отуђити и умањити имовину субјекта приватизације "Праг" а.д. услед чега ће акције субјекта које су предмет овог спора, бити обезвређене до његовог правноснажног окончања, чиме ће бити тужиоцу а и субјекту приватизације била причињена ненадокнадива штета.

Тужени првог реда је у свом одговору на тужбу оспорио тужбу и постављени тужени захтев истичући приговор недостатка активне легитимације тужиоца. Тужени првог реда се успротивио доношењу предложене привремене мере из разлога што се истом мером забране оптерећења и отуђења непокретности не може обезбедити постављени тужбени захтев, као и из разлога што тужилац није учинио вероватним постојање потраживања према туженом провог реда, нити да је привремена мера потребна да би се истом спречила употреба силе или настанак ненадокнадиве штете, нити пак опасност да ће остварење његовог потраживања бити осујећено или знатно отежано.

Тужени другог реда је оспорио тужбу и постављени тужбени захтев истичући да је предмет уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције 141.682 акција основног капитала серије А, субјекта приватизације, да тужени другог реда поседује 108.808 акција серије А из разлога што је тужилац без сазнања и одобрења туженог другог реда 32.874 акције серије А из основног капитала пренео са туженог другог реда, на туженог првог реда супротно позитивно правној регулативи. Међутим из доказа приложених уз тужбу стиче се погрешан закључак да је тужени другог реда извршио пренос тих акција а што је немогуће обзиром да је свих 141.682 акција основног капитал било заложено у корист тужиоца и тужени другог реда није имао право располагања на њима. Тужени другог реда се успротивио одређивању предложене привремене мере, истичући да тужилац ничим није учинио вероватним постојање неновачног потраживања према туженом другог реда на 108.808 акција серије А обзиром да су исте заложене у корист тужиоца по основу уговора о залози који је саставни део уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције, те да је невероватно да се на већ заложеним акцијама одреди забрана њиховог располагања, отуђења или ти пак оптерећења. Осим тога тужилац није учинио вероватним опасност да ће се његово потраживање према туженом другог реда осујетити или знатно отежати уколико предложена привремена мера не буде одређена. Осим тога предложеном привременом мером исцрпљује се предложени тужбени захтев.

Тужени трећег реда је у свом поднеску од 09.03.2010. године, изјашњавајући се на тужбу, као и преложену привремену меру, истакао да је предметне акције серије Б и Ц, купило треће лице, а не купац друштвеног капитала, да је треће лице исте стекло на савестан начин и у доброј вери, куповином на берзи, те да је повећање основног капитала туженог првог реда настало куповином емитованих акција, у интересу туженог првог реда. Истакао је да Закон о привредним друштвима изричито искључује могућност побијања одлука скупштине акционара ако би се побијањем истих битно ограничила права трећих лица стечена у доброј вери. Имајући у виду да тужилац није носилац права које је предмет спора у односу на туженог трећег реда, то тужени трећег реда истиче приговор недостака активне легитимације тужиоца. У односу на предложену привремену меру тужени трећег реда је истакао да тужилац није учинио вероватним постојање потраживање, а што и не може учинити, обзиром да према туженом трећег реда нема никаквих потраживања. Тужилац према акцијама које је тужени трећег реда стекао куповином на берзи, нема никвих права, јер су права тужиоца, сходно Закону о приватизацији ограничена на капитал који је био предмет продаје, па Акцијски фонд може добити само само онај капитал који је био предмет продаје што свакако нису 332.874 акције серије Б и Ц, које представљају додатни капитал, у односу на који је тужилац управио привремену меру. Осим тога тужилац

није учинио вероватном опасност да ће његово потраживање бити осујећено.

Суд је одлучујући о предлогу тужиоца за одређивање привремене мере садржине наведене у изреци овог решења, исти усвојио, јер је нашао да су испуњени услови из члана 302. ЗИП-а.

Наведеном законском одредбом предвиђено је да се ради обезбеђења, неновчаног потраживања, може одредити привремена мера, ако је поверилац учинио вероватним постојање потраживања и опасност да ће се иначе остварење потраживања осујетити или знатно отежати (став 1). Према ставу 2. овог члана, привремена мера може се одредити и кад поверилац учини вероватним да је мера потребна да би се спречио настанак ненадокнадиве штете.

Дакле, за одређивање привремене мере потребно је да кумулативно буду испуњена два услова и то: 1. да је поверилац учинио вероватним постојање потраживања и 2. да је поверилац учинио вероватним постојање опасности од осујећења наплате потраживања, односно да би се спречила употреба силе или настанак ненадокнадиве штете.

Увидом уговор о купопродаји друштвеног капитала методом јавне аукције од 17.07.2007. године, Суд је утврдио да је купац субјекта приватизације, овде туженог првог реда, Конзорцијум физичких лица који чине Јован Пејчић из Новог Сада и Томислав Ђорђевић из Новог Сада.

Увидом у Анекс 2 Уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне акције од 20.11.2008. године, измењен је основни уговор у погледу података који се односе на име презиме и основне податке купца, и то тако што је уместо конзорцијума физичких лица, као купац уписан Томислав Ђођевић, члан конзорцијума, овде тужени другог реда.

Тужени другог реда је закључењем Уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне акције, стекао право на управљање, деобу добити и сношење ризика за пословање предузећа сразмерно висини капитала купљеног на аукцији, а право слободног располагања над купљеним капиталом стиче сразмерно отплаћеној вредности купопродајне цене.

Клаузулом 1.1.2. уговора назначено је да купац купује друштвени капитал субјекта по укупној цени од 850.000.000,00 динара, односно 10.486.680,68 евра рачунато по званичном средњем курсу НБС важећем на дан закључења уговора, а клаузулом 1.1.3. уговора назначено је да ће купац исплатити укупну купопродајну цену у шест једнаких годишњих рата, на дан који одговара дану закључења уговора, у динарској противвредности евра, према званичном средњем курсу НБС на дан плаћања.

Клаузулом 5.3.1. Уговора купац се обавезао да неће продати, пренети или на било који други начин отуђити акције у периоду од 2 године од дана закључења уговора.

Клаузулом 5.3.2. Уговора, купац се обавезао да обезбеди континуитет пословања субјекта приватизације у претежној делатности за коју је предузеће било регистровано на дан аукције у периоду од 5 година од дана закључења Уговора.

Клаузулом 7.1. 1. уговора предвиђено је да се уговор има смарати раскинутим по сили закона због неиспуњења, ако ни у накнадно остављеном року за испуњење, купац не изврши плаћање купопродајне цене у износу и на начин утврђен уговором, а клаузулом 7.1.5. уговора уколико купац не обезбеди континуитет половања субјекта приватизације сходно тачки 5.3.2. уговора.

Увидом у дописе тужиоца од 10.09.2008, 17.07.2009, 05.08.2009, 29.09.2009, 27.10.2009. и 17.11.2009. године, Суд је утврдио да је тужилац у више наврата туженог првог реда, односно туженог другог реда позивао и опомињао ради извршења уговорних обавезе, и остављао му накнадне рокове за извршење тих обавеза.

Како тужени другог реда ни у накнадно остављеним роковима није извршио своју обавезу и није платио трећу рату купопродајне цене, и није испунио обавезу

одржавања континуитета половања, што је утврђено контролом спроведеном од стране комисије тужиоца, тужилац је дописом од 22.01.2010. године, обавестио туженог другог реда да се уговор о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције субјекта приватизације има сматрати раскинутим због неиспуњења.

Увидом у записник са годишње скупштине акционара одржане дана 26.07.2008. године, Суд је утврдио да је скупштина туженог првог реда донела одлуку о повећању основног капитала друштва за износ обавезне инвестиције у вредности од 16.437.000,00 динара, те да се ради повећања истог емитује 32.874 обичних акција са правом гласа, друге емисије серије Б са редним бројем од 1 до 32.874 номиналне вредности акције 500,00 динара.

Увидом у решење тужиоца о стицању сопствених акција субјекта приватизације од 13.01.2010. године, Суд је утврдио да је истим утврђено да је тужени првог реда, као субјект приватизације, на основу извршене обавезе инвестирања из члана 5.2.1. уговора, стекао 32.874 сопствених акција, CFI код ESVUFR, ISIN бр. RSPRAGE 29660, номиналне вредности 500,00 динара. Наведеним решењем у тачки 3. истог назначено је да сопствене акције субјект приватизације не може продати, пренети или оптеретити или њима на други начин располагати за време извршења обавезе из уговора о продаји друштвеног капитала субјекта приватизације методом јавне аукције.

Увидом у извод из записника са годишње скупштине акционара туженог првог реда одржане дана 13.04.2009. године, Суд је утврдио да је скупштина туженог првог реда донела одлуку о повећању основног капитала друштва за износ од 150.000.000,00 динара, емитовањем 300.000 обичних акција са правом гласа треће емисије серије Ц са редним бројем од 1 до 300.000 јавном понудом.

Увидом у Решење о одобрењу издавања хартија од вредности Комисије за хартије од вредности од 10.06.2009. године, Суд је утврдио да је наведена комисија туженом првог реда одобрила издавање треће емисије обичних акција у вредности од 1.500.000.000,00 динара, односно 300.000 комада обичних акција номиналне вредности од 500,00 динара.

Увидом у допис Централног регистра, депо и клиринг хартија од вредности а.д. од 29.01.2010. године, Суд је утврдио да је исти обавестио тужиоца да је дана 02.12.2008. године, извршен пренос 141.682 акције субјекта приватизације са рачуна хартија од вредности Конзорцијума на рачун хартија од вредности Томислава Ђорђевића, а да је дана 31.03.2009. године, Томислав Ђорђевић на Београдској берзи продао 32.874 акције издаваоца акција привредном друштву „International Business Investment“ д.о.о. из Новог Сада, које предузеће је стекло 100.940 акција туженог првог реда дана 16.06.2009. године, на основу извршене докапитализације, а дана 13.01.2010. године, је на берзи купило још 241.629 акција туженог првог реда.

Увидом у допис Централног регистра, депо и клиринг хартија од вредности а.д. од 03.02.2010. године, Суд је утврдио да је исти обавестио тужиоца да тужени другог реда на рачуну хартија од вредности има 108.808 акција туженог првог реда, а да тужени првог реда на рачуну хартија од вредности има 32.874 сопствених акција на основу решења тужиоца о стицању сопствених акција од 13.01.2010. године.

Суд је на основу навода у тужби и изведених доказа, стао на становиште, да је тужилац учинио вероватним своје неновчано потраживање, што је довољан степен доказаности који је потребан за одлуку о предлогу за обезбеђење, и заснива се на члану 124. и 125. ЗОО, као и на тачки 7. Уговора о купопродаји друштвеног капитала од 17.07.2007. године, којим је предвиђено да се уговор сматра раскинутим по сили закона уколико купац не извршава уговорне обавезе, а Агенција има обавезу да купца писмено обавести да је уговор ракинут.

Имајући у виду да је тужени другог реда супротно одредбама уговора отуђио акције друге емисије туженог првог реда, односно иницирао доношење одлуке о повећању основног капитала трећом емисијом акција, чиме је већински акцијски капитал који је био предмет продаје сведен на мањинско учешће у капиталу субјекта

приватизације, и тиме онемогућио тужиоцу да сходно члану 41. став 5. Закона о приватизацији и члану 8. став 4. Закона о Акцијском фонду, друштвени капитал субјекта приватизације пренесе Акцијском фонду на законом прописани начин, као и имајући у виду да је тужени трећег реда већински акционар, и да исти може отуђити акције трећим лицима, што све указује на опасност да би тужилац могао бити онемогућен да оствари права предвиђена Законом о приватизацији.

Осим тога тужени другог реда и тужени трећег реда као контролни акционари туженог првог реда, користећи се правом управљања из акција стечених по основу раскинутог уговора, и даље су овлашћени да доносе све одлуке скупштине друштва, као и да располажу покретном и непокретном имовином туженог првог реда, а што би обзиром да је правни основ за било какво располагање имовином и капиталом туженог првог реда отпао, могло причинити ненадокнадиву штету тужиоцу и туженом првог реда, евентуалним отуђењем предметне непокретности.

На овај начин, по оцени суда, тужилац је учинио вероватним постојање свог неовчаног потраживања, као и објективну опасност од осујећења истог, односно да је предложена мера потребна да би се спречио настанак ненадокнадиве штете, која би наступила радњама тужених.

Зато је суд на темељу овако утврђеног чињеничног стања, применом цитираних прописа, усвојио предлог за одређивање привремене мере, одлучивши као изреци овог решења јер је нашао да су испуњени услови из члана 302. ЗИП.

Обзиром да је вероватност као мањи степен доказаности, потребан за одлуку о привременој мери у смислу цитираних одредаба Закона о извршном поступку, о свему осталом биће расправљено у парници.

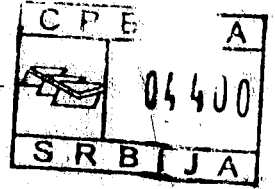
СУДИЈА
Тијана Петровић с.р.
за тачност одговара

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења може се изјавити жалба Привредном апелационом суду у Београду, а преко овог суда, у року од 8 дана од достављања.

R 43339
11000 Београд 6

ПРИВРЕДНИ СУД
ТРГОВИНСКИ СУД У БЕОГРАДУ
БЕОГРАД

24 П-9253/2010

Посл. број од 31.03.2010.г.

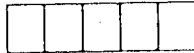
АДВ. БАЖИЋ СНЕЖАНА

15

СТРАЖИЛОВСКА 23
НОВИ САД

УПОЗОРЕЊЕ ПОШТИ!

ПОШИЉКУ УРУЧИТИ
ПРИМАОЦУ САМО УЗ
ПОТПИС НА ПОВРАТНИЦИ
КОЈУ ПОШТА ТРЕБА
ДА ВРАТИ СУДУ
ОБРАТНОМ ПОШТОМ

43